

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: b.e.

Cím: Fényképes igazolvány a bérkocsisoknak

Forrás: Pesti napló

Bp.

1918 VI. 13.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Osztályozás

Tárgy

385. 86

Hely

Idő

"1918"

Személy

Közp. nyomt. X.

Fényképes igazolvány a bérkocsisoknak

Csak nemrégiben engedte meg a főváros, hogy a budapesti bérkocsisok a harmadik viteldijszabás háromszorosát számíthassák és az erre irányuló kérelmüknek tagadhatatlanul értékes szószólója volt maga a főkapitány, aki ügyüket pártfogóan terjesztette a főváros illetékes fóruma elé. A főkapitány csak annyit mondott, hogy a bérkocsisok kérelmét méltányosnak tartja és máris megkapták az újabb taxiemelést. Amikor a főkapitány a kocsisok érdekében szót emelt, természetesen számított arra, hogy a kocsisok ezentul udvariasabban és előzékenyebben fognak bánni a közönséggel, szinte úgy látszott, hogy a kocsisok méltányolják is a főkapitányi jóindulatot, mert a bérkocsisipartestület körlevelet is intézett tagjaihoz és udvariasságra hívta föl őket. Nem tagadjuk egy pillanatilag sem, nem sokat várunk a kocsis urak ígéretétől, az udvariasság fogalma a pesti bérkocsistól mindig nagyon távol esett. A pesti kocsis maradt a régi, bakdespota, goromba és minden, csak nem előzékeny. Sándor László főkapitány most újból foglalkozik a bérkocsisok ügyeivel, fényképes igazolványokat szándékozik behozni, ezentul tehát fényképes hajtási jogosítványa lesz minden bérkocsisnak, hogy ne tudjanak ismeretlenül és félig-meddig felelőtlenül garázdálkodni. Körülbelül ebben az utolsó szóban rajzolódik ki a főkapitány intenciója és éppen ezért, nem mulaszthatjuk el, hogy a mindenképpen jól és hasznosul produkálni akaró főkapitány figyelmét felhívjuk azokra a lehetetlen állapotokra, amelyeket a budapesti utcán a bérkocsisok kozákuralma teremtet.

Emlékszünk még jól, a főkapitány hivatalbalelépése után nemsokára bizonyos rendszabályokat hozott be a bérkocsisok fékentartására, így a

többi között azt is elrendelte, hogy a nyári mulatók előtt nem állhat lecsapott zászlóju lefoglalt bérkocsi. Erre az igen helyes ujtásra az vezette rá a főkapitányt, hogy a mulatók előtt naponta hangos és botrányos jelenetek játszódtak le azért, mert szolid, polgári családok, akik előadás végeztével távoztak és a városba akartak bejutni, nem tudtak kocsit kapni, egyszerűen azért, mert a mulató előtt hosszú sorban álló bérkocsisok jó fuvarrá vártak, olyan urakra, akik többé-kevésbé illuminált állapotba hajtattak a városba és akiknél nem sokat számított, hogy a kocsi nyolevan vagy száz koronába kerül. A főkapitányi intézkedés után két-három napig rend is volt, de mihelyt a bérkocsi-ügyosztály forgalmi rendőrei már nem jelentek meg, megkezdődött a régi baj. És így van ez most is. Mindkét nyári mulató előtt a rendes előadás végeztével százával állnak a kocsik, nagyrésze természetesen meghuzódva, leoltott lámpákkal, az Amerikai-ut sötétjében és a Hungária-kert bokrai között áll, más mint hadimilliomos nem juthat kocsizhoz, a bérkocsis urak leeresztett taxijukkal ott állnak és szemérmetlenül nevetve mondják:

— Száz koronáért beviszem.

Tizenkét óra után, amikor vége a mulatságnak, sorjában előállnak a kocsik és viszik be azokat, akik minden pénzt megfizetnek a fuvarért. Ajánljuk a főkapitány figyelmébe ezeket a türhetetlen viszonyokat, adja ki a legszigorubb utasítást, hogy a mulatók előtt akkor sem állhat foglalt kocsí, ha X vagy Y ur egy névjegyen megrendelte — az ilyen megrendelés amugy is illuzórikus — küldjön ki minden nap forgalmi rendőroket, akik rendbentartják a kocsis urakat és megkímélik a közönséget a bérkocsisok uzsorájá-

fővárosi házinymda 1915.